

fra 1856—64 været Lærer ved Garnisonskolen i Slesvig og altsaa staaet i Statens Tjeneste under de militære Myndigheder. Denne Stilling maatte han forlade paa Grund af Krigsforholdene, og der tilkjendtes ham da den Pension, som efter Loven og hans Tjenestetid kunde tilkomme ham. Siden har han maattet søge forskjelligt Erhverv, og i en Række af 8 Aar har han ogsaa bestyret en Skole i Farum, men senere svækkedes hans Helbred saaledes, at han blev nødsaget til at søge andet Erhverv, og han ernærede sig da som Bogholder, indtil han i 1876 afgik ved Døden. Enken har flere Børn og befinder sig i meget trykkelige Omstændigheder. Hun er meget godt anbefalet som en opoffrende og sjelden kristelig Kvinde, ligesom Overlærer Trefchow ogsaa faaet fra de militære Autoriteter som Andre, han har staaet i Forhold til, er fortrinlig anbefalet, hvilket ses her i Betænkningen. Det hører jo til den Slags Sager, hvor der ikke er noget Retskrav, men et vist Billighedskrav, idet Bedkommende i en længe Tid har tjent Staten, ofret den sine Kræfter, ved Krigsforhold er kommen ud af Stilling, ud af en Karriere maaste, hvilket han ikke kunde have nogen Indflydelse paa, og nu efterlader sig en Del Børn og en trængende Enke. Ofte pleier jo Staten at komme Saadanne til Hjælp med en lille aarlig Understøttelse. Udvalget har derfor forment, at der her forelaa et Tilfælde, hvor en Saadan i Lighed med, hvad der oftere er sket, kunde bringes i Forslag, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne henstille dette til det høie Thing saavel som til den høitærede Forsvarsminister.

Krigs- og Marineministeren (Dreyer): Med Hensyn til de nys omtalte 3 Andragender, som have havt Indstillinger af det ærede Udvalg til Folge, skal jeg kortelig udtale mig. Det første Andragende er fra Fotograf Koch i Svendborg, og gaar ud paa Erstatning for Krigsskade i Slesvig 1864, for Skade, der var tilføjet hans Møbler derved, at de maatte sættes ud i det Fri, fordi hans Hus blev nedrevet fra den danske Hærs Side i Krigstiemed. Det Andragende forekommer mig at være af en noget dubiøs Betskaffenhed, ikke i den Forstand, at jeg nævner den ringeste Tvivl om, at Manden har lidt den Skade, han angiver at have lidt, hvad der jo ogsaa maa siges at være bestyret ved, hvad den ærede Ordfører fremsførte, men i den Retning, at jeg tror, at der vanskeligt kan være Spørgsmaal om, at Manden kan have noget Retskrav paa den Stadeserstatning, han saaledes har forlangt. Jeg veed ikke bedre, end at der har været ikke saa faa Andragender i lignende Retning — jeg har lidt Kjendskab til dette Forhold fra tidligere Tid, — og de have Alle fundet deres Afgjørelse efter bestemte Regler, og jeg an egentlig ikke betvivle, at den anden Afgjørelse,

som denne samme Sag har fundet fra Krigsministeriets Side for omtrent et Aar siden, maa være fuldkommen korrekt. Imidlertid, da det ærede Udvalg har besluttet paa Ny at henvise dette Spørgsmaal til Krigsministeren, skal jeg jo meget gjerne foranledige Sagen paa Ny undersøgt, og skulde man da kunne komme til det Resultat, — uden iøvrigt at risikere, at det drog altfor mange Følger efter sig, — at kunne tilraade Rigsdagen at yde en saadan Erstatning, som her forlanges, skulde det personlig glæde mig. Men jeg tillader mig foreløbig at nære nogen Tvivl om, at jeg kan komme til et saadant Resultat. — Med Hensyn til den næste Indstilling angaaende Reserveleutenant Clausen kan jeg ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt om denne hæderlige og høist uheldig stillede Mand, og det skulde særdeles glæde mig, om jeg maatte komme til det Resultat, hvad jeg foreløbig antager, at kunne gjøre Indstilling til hans Fordel, altsaa om en ekstraordinær aarlig Understøttelse, som han synes saa meget at have gjort sig værdig til. — Det sidste Andragende, Andragendet under Indstillingen Nr. 12, fra Enken efter Overlærer Trefchow har jeg ogsaa megen Sympathi for. Hendes Krav kan ikke ganske stilles i Lighed med Lieutenant Clausens, men der kan unegtelig, — saaledes forekommer det mig i alt Fald foreløbig, — Meget tale for, at der ogsaa kunde tilflyde hende Understøttelse. Jeg haaber at kunne komme til det Resultat at kunne gjøre Indstillingen derom ogsaa for hendes Bedkommende, altsaa paa Finantslovforlaget ad Aare.

Kofod: Jeg vil dog haabe, at den ærede Krigsminister vil komme til et noget mildere Resultat end hans Forgænger ved en fornyet Overveelse af Andragendet fra Fotograf S. P. Koch i Svendborg om Erstatning for det Tab, han har lidt. Jeg har taget Ordet, fordi jeg føler, at det er min Pligt at aflægge det Vidnesbyrd lige over for ham, at han ikke alene, som bekendt, er en meget hæderlig, agtværdig og stræbsom Mand, der virkelig er ramt af et Uheld af den Natur, at jeg tror, at han lige frem har om ikke et juridisk Retskrav saa dog en høj Grad af Billighedskrav paa Erstatning. Jeg har havt den Glæde at tjene sammen med denne Mand; han stod i 1848—49 ved 10de Bataillon som Fourer og han har i det Hele siden vist sig som en brav og retsaffinen Mand. Der er mange, mange Mennesker her i Landet, med hvilke jeg har talt om ham, og som anse den Maade, hvorpaa han er bleven behandlet af Krigsministeren, for en Forurettelse, og jeg vilde derfor gjerne lægge et meget venligt og varmt Ord ind for ham hos Krigsministeriet. Jeg tvivler ikke om, at naar Ministeren tager denne Sag under fornyet Overveelse, upaavirket af de ledende Magter i Ministeriet, der have